

Ministarstvo
finansija

Adresa: Ul. Stanka Dragojevića br. 2
81000 Podgorica Crna Gora
www.mif.gov.me

Br: 05-02-040/25-27422/2

Podgorica, 15.08.2025. godine

Za: MINISTARSTVO PRAVDE, ul. Vuka Karadžića 3, Podgorica
gospodinu, Bojanu Božoviću, ministru

Predmet: Mišljenje na Predlog zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

Veza: Vaš akt br. 01-040/25-8099/5 od 05.08.2025. godine

Poštovani gospodine Božoviću,

Povodom *Predloga zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji*, Ministarstvo finansija daje sledeće:

MIŠLJENJE

Na tekst Predloga zakona i pripremljeni Izveštaj o analizi uticaja propisa, sa aspekta implikacija na poslovni ambijent, nemamo primjedbi.

Uvidom u dostavljeni materijal, utvrđeno je da se predloženi akt odnosi na potvrđivanje Trećeg dodatnog protokola gdje se uvodi mehanizam pojednostavljenog izručenja, kada lice čije se izručenje traži daje svoju saglasnost, te se na taj način formalnosti ekstradicionog postupka skraćuju. Njime se redukuju proceduralna odlaganja i pojednostavljaju administrativni zahtjevi u poređenju sa standardnim postupkom ekstradicije. Dok se Četvrtim dodatnim protokolom mijenjaju određene odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji sa ciljem modernizacije procedure ekstradicije. U tom smislu, uvode se precizniji rokovi, dopušta se elektronska komunikacija, te se jača zaštita prava izručenih osoba.

U tekstu predmetnog Predloga i Izveštaju o analizi uticaja propisa u djelu procjene fiskalnog uticaja, navedeno je da za implementaciju predmetnog Predloga nijesu potrebna izdvajanja finansijskih sredstava iz Budžeta Crne Gore. Takođe, navedeno je da sprovođenjem Zakona ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze, kao i da nije predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proistići finansijska obaveza.

Shodno navedenom, Ministarstvo finansija sa aspekta državnog budžeta, nema primjedbi na Predlog zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji.

S poštovanjem,

MINISTAR
Novica Vuković

**ZAKON O POTVRĐIVANJU TREĆEG I ČETVRTOG DODATNOG PROTOKOLA UZ
EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI**

Član 1

Potvrđuje se Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji usvojen 11. novembra 2010. godine u Strazburu i Četvrti dodatni protokol uz Konvenciju o ekstradiciji, usvojen 20. septembra 2012. godine u Beču, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekstovi Protokola iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik, glase:

**THIRD ADDITIONAL PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON
EXTRADITION**

Strasbourg, 10.XI.2010

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as „the Convention”), as well as the two Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98), done at Strasbourg on 15 October 1975 and on 17 March 1978, respectively;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects in order to simplify and accelerate the extradition procedure when the person sought consents to extradition,

Have agreed as follows:

Article 1 – Obligation to extradite under the simplified procedure

Contracting Parties undertake to extradite to each other under the simplified procedure as provided for by this Protocol persons sought in accordance with Article 1 of the Convention, subject to the consent of such persons and the agreement of the requested Party.

Article 2 – Initiation of the procedure

1 When the person sought is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the Convention, the extradition referred to in Article 1 of this Protocol shall not be subject to the submission of a request for extradition and supporting documents in accordance with Article 12 of the Convention. The following information provided by the requesting Party shall be regarded as adequate by the requested Party for the purpose of applying Articles 3 to 5 of this Protocol and for taking its final decision on extradition under the simplified procedure:

a the identity of the person sought, including his or her nationality or nationalities when available;

b the authority requesting the arrest;

c the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is sought in accordance with Article 1 of the Convention;

d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment, including whether any part of the judgment has already been enforced;

e information concerning lapse of time and its interruption;

f a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;

g in so far as possible, the consequences of the offence;

h in cases where extradition is requested for the enforcement of a final judgment, whether the judgment was rendered in absentia.

2 Notwithstanding paragraph 1, supplementary information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the requested Party to decide on extradition.

3 In cases where the requested Party has received a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, this Protocol shall apply *mutatis mutandis*.

Article 3 – Obligation to inform the person

Where a person sought for the purpose of extradition is arrested in accordance with Article 16 of the Convention, the competent authority of the requested Party shall inform that person, in accordance with its law and without undue delay, of the request relating to him or her and of the possibility of applying the simplified extradition procedure in accordance with this Protocol.

Article 4 – Consent to extradition

1 The consent of the person sought and, if appropriate, his or her express renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be given before the competent judicial authority of the requested Party in accordance with the law of that Party.

2 Each Party shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the legal consequences. To that end, the person sought shall have the right to legal counsel. If necessary, the requested Party shall ensure that the person sought has the assistance of an interpreter.

3 Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded in accordance with the law of the requested Party.

4 Subject to paragraph 5, consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall not be revoked.

5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, declare that consent and, where appropriate, renunciation of entitlement to the rule of speciality, may be revoked. The consent may be revoked until the requested Party takes its final decision on extradition under the simplified procedure. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16, paragraph 4, of the Convention. Renunciation of entitlement to the rule of speciality may be revoked until the surrender of the person concerned. Any revocation of the consent to extradition or the renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be recorded in accordance with the law of the requested Party and notified to the requesting Party immediately.

Article 5 – Renunciation of entitlement to the rule of speciality

Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, that the rules laid down in Article 14 of the Convention do not apply where the person extradited by this State, in accordance with Article 4 of this Protocol:

a consents to extradition; or

b consents to extradition and expressly renounces his or her entitlement to the rule of speciality.

Article 6 – Notifications in case of provisional arrest

1 So that the requesting Party may submit, where applicable, a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, the requested Party shall notify it, as soon as possible and no later than ten days after the date of provisional arrest, whether or not the person sought has given his or her consent to extradition.

2 In exceptional cases where the requested Party decides not to apply the simplified procedure in spite of the consent of the person sought, it shall notify this to the requesting Party sufficiently in advance so as to allow the latter to submit a request for extradition before the period of forty days established under Article 16 of the Convention expires.

Article 7 – Notification of the decision

Where the person sought has given his or her consent to extradition, the requested Party shall notify the requesting Party of its decision with regard to the extradition under the simplified procedure within twenty days of the date on which the person consented.

Article 8 – Means of communication

For the purpose of this Protocol, communications may be forwarded through electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity, as well as through the International Criminal Police Organisation (Interpol). In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.

Article 9 – Surrender of the person to be extradited

Surrender shall take place as soon as possible, and preferably within ten days from the date of notification of the extradition decision.

Article 10 – Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 6

Where the person sought has given his or her consent after expiry of the deadline of ten days laid down in Article 6, paragraph 1, of this Protocol, the requested Party shall apply the simplified procedure as provided for in this Protocol if it has not yet received a request for extradition within the meaning of Article 12 of the Convention.

Article 11 – Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the Convention, where a person is to be extradited under a simplified procedure to the requesting Party, the following provisions shall apply:

a the request for transit shall contain the information required in Article 2, paragraph 1, of this Protocol;

b the Party requested to grant transit may request supplementary information if the information provided for in sub-paragraph a is insufficient for the said Party to decide on transit.

Article 12 – Relationship with the Convention and other international instruments

1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, mutatis mutandis, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 13 – Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its interpretation and application.

Article 14 – Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 15 – Accession

1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 16 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day

of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17 – Declarations and reservations

1 Reservations made by a State to any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto.

2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part Article 2, paragraph 1, of this Protocol. No other reservation may be made.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, make the declarations provided for in Article 4, paragraph 5, and in Article 5 of this Protocol.

4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

5 Any Party which has made a reservation to Article 2, paragraph 1, of this Protocol, in accordance with paragraph 2 of this article may not claim the application of that paragraph by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that paragraph in so far as it has itself accepted it.

Article 18 – Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 19 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

a any signature;

- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
 - c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 14 and 15;
 - d any declaration made in accordance with Article 4, paragraph 5, Article 5, Article 16 and Article 17, paragraph 1, and any withdrawal of such a declaration;
 - e any reservation made in accordance with Article 17, paragraph 2, and any withdrawal of such a reservation;
 - f any notification received in pursuance of the provisions of Article 18 and the date on which denunciation takes effect;
 - g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.
- In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 10th day of November 2010, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

FOURTH ADDITIONAL PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON EXTRADITION

Vienna, 20.IX.2012

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as "the Convention"), as well as the three Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98, CETS No. 209), done at Strasbourg on 15 October 1975, on 17 March 1978 and on 10 November 2010, respectively;

Considering it desirable to modernise a number of provisions of the Convention and supplement it in certain respects, taking into account the evolution of international co-operation in criminal matters since the entry into force of the Convention and the Additional Protocols thereto;

Have agreed as follows:

Article 1 – Lapse of time

Article 10 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“Lapse of time

1 Extradition shall not be granted when the prosecution or punishment of the person claimed has become statute-barred according to the law of the requesting Party.

2 Extradition shall not be refused on the ground that the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to the law of the requested Party.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to apply paragraph 2:

a when the request for extradition is based on offences for which that State has jurisdiction under its own criminal law; and/or

b if its domestic legislation explicitly prohibits extradition when the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to its law.

4 When determining whether prosecution or punishment of the person sought would be statute-barred according to its law, any Party having made a reservation pursuant to paragraph 3 of this article shall take into consideration, in accordance with its law, any acts or events that have occurred in the requesting Party, in so far as acts or events of the same nature have the effect of interrupting or suspending time-limitation in the requested Party.”

Article 2 – The request and supporting documents

1 Article 12 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“The request and supporting documents

1 The request shall be in writing. It shall be submitted by the Ministry of Justice or other competent authority of the requesting Party to the Ministry of Justice or other competent authority of the requested Party. A State wishing to designate another competent authority than the Ministry of Justice shall notify the Secretary General of the Council of Europe of its competent authority at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, as well as of any subsequent changes relating to its competent authority.

2 The request shall be supported by:

a a copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting Party;

b a statement of the offences for which extradition is requested. The time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions, including provisions relating to lapse of time, shall be set out as accurately as possible; and

c a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his or her identity, nationality and location.”

2 Article 5 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to the present Protocol.

Article 3 – Rule of speciality

Article 14 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“Rule of speciality

1 A person who has been extradited shall not be arrested, prosecuted, tried, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, nor shall he or she be for any other reason restricted in his or her personal freedom for any offence committed prior to his or her surrender other than that for which he or she was extradited, except in the following cases:

a when the Party which surrendered him or her consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 12 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Convention. The decision shall be taken as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken;

b when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he or she has been surrendered, has not done so within 30 days of his or her final discharge, or has returned to that territory after leaving it.

2 The requesting Party may, however:

a carry out pre-trial investigations, except for measures restricting the personal freedom of the person concerned;

b take any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time;

c take any measures necessary to remove the person from its territory.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later time, declare that, by derogation from paragraph 1, a requesting Party which has made the same declaration may, when a

request for consent is submitted pursuant to paragraph 1.a, restrict the personal freedom of the extradited person, provided that:

a the requesting Party notifies, either at the same time as the request for consent pursuant to paragraph 1.a, or later, the date on which it intends to apply such restriction; and

b the competent authority of the requested Party explicitly acknowledges receipt of this notification.

The requested Party may express its opposition to that restriction at any time, which shall entail the obligation for the requesting Party to end the restriction immediately, including, where applicable, by releasing the extradited person.

4 When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition."

Article 4 – Re-extradition to a third State

The text of Article 15 of the Convention shall become paragraph 1 of that article and shall be supplemented by the following second paragraph:

"2 The requested Party shall take its decision on the consent referred to in paragraph 1 as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent, and, where applicable, of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken."

Article 5 – Transit

Article 21 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Transit

1 Transit through the territory of one of the Contracting Parties shall be granted on submission of a request for transit, provided that the offence concerned is not considered by the Party requested to grant transit as an offence of a political or purely military character having regard to Articles 3 and 4 of this Convention.

2 The request for transit shall contain the following information:

a the identity of the person to be extradited, including his or her nationality or nationalities when available;

b the authority requesting the transit;

c the existence of an arrest warrant or other order having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is to be extradited;

d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment;

e a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought.

3 In the event of an unscheduled landing, the requesting Party shall immediately certify that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.a exists. This notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 16, and the requesting Party shall submit a request for transit to the Party on whose territory this landing has occurred.

4 Transit of a national, within the meaning of Article 6, of a country requested to grant transit may be refused.

5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right to grant transit of a person only on some or all of the conditions on which it grants extradition.

6 The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is reason to believe that his or her life or freedom may be threatened by reason of his or her race, religion, nationality or political opinion."

Article 6 – Channels and means of communication

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

"Channels and means of communication

1 For the purpose of the Convention, communications may be forwarded by using electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity. In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.

2 The use of the International Criminal Police Organization (Interpol) or of diplomatic channels is not excluded.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that, for the purpose of Article 12 and Article 14, paragraph 1.a, of the Convention, it reserves the right to require the original or authenticated copy of the request and supporting documents."

Article 7 – Relationship with the Convention and other international instruments

1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 8 – Friendly settlement

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of the Convention and the Additional Protocols thereto and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their interpretation and application.”

Article 9 – Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are Parties to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 10 – Accession

1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 11 – Temporal scope

This Protocol shall apply to requests received after the entry into force of the Protocol between the Parties concerned.

Article 12 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13 – Declarations and reservations

1 Reservations made by a State to the provisions of the Convention and the Additional Protocols thereto which are not amended by this Protocol shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention and the Additional Protocols thereto.

2 Reservations and declarations made by a State to any provision of the Convention which is amended by this Protocol shall not be applicable as between the Parties to this Protocol.

3 No reservation may be made in respect of the provisions of this Protocol, with the exception of the reservations provided for in Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, and in Article 6, paragraph 3, of this Protocol. Reciprocity may be applied to any reservation made.

4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 14 – Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 15 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 9 and 10;
- d any reservation made in accordance with Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 6, paragraph 3, of this Protocol, and any withdrawal of such a reservation;
- e any declaration made in accordance with Article 12, paragraph 1, and Article 14, paragraph 3, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 12 of this Protocol, and any withdrawal of such a declaration;
- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 14 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Vienna, this 20th day of September 2012, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

TREĆI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Strazbur, 10. novembar 2010. godine

Države članice Savjeta Evrope, potpisnice ovog protokola,

s obzirom na to da je cilj Savjeta Evrope da postigne veće jedinstvo među svojim članicama,

u želji da pojačaju svoju pojedinačnu i kolektivnu spremnost da odgovore na kriminal;

imajući u vidu odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji (ETS br. 24) koja je otvorena za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1957. godine (u daljem tekstu Konvencija) kao i dva dodatna protokola uz nju (ETS br. 86 i 98), sačinjena u Strazburu 15. oktobra 1975, odnosno 17. marta 1978. godine;

smatrajući da je cjelishodno da se Konvencija dopuni u izvjesnim aspektima, kako bi se pojednostavio i ubrzao postupak izručenja onda kada lice čije se izručenje traži pristaje na izručenje,

sporazumjele su se o sljedećem:

Obaveza izručenja po pojednostavljenom postupku

Član 1

Strane ugovornice se obavezuju da će u skladu sa pojednostavljenim postupkom propisanim ovim protokolom izdavati lica čije se izručenje traži u skladu sa članom 1 Konvencije, pod uslovom da su ta lica dala pristanak i da je zamoljena Strana saglasna.

Pokretanje postupka

Član 2

1. Kada je traženo lice predmet zahtjeva za privremeno pritvaranje u skladu sa članom 16 Konvencije, izručenje iz člana 1 ovog protokola ne podliježe podnošenju molbe i propratnih pismena u skladu sa članom 12 Konvencije. Sljedeće informacije koje dostavi Strana molilja zamoljena Strana će smatrati odgovarajućima u smislu primjene članova 3 i 5 ovog protokola radi donošenja konačne odluke o izručenju po pojednostavljenom postupku:

a) identitet traženog lica, uključujući podatke o njegovom ili njenom državljanstvu ili državljanstvima ako su dostupni;

b) organ vlasti koji traži hapšenje;

v) postojanje naloga za hapšenje, odnosno drugih pismena koja imaju isto pravno dejstvo ili izvršne presude, kao i potvrda da je lice traženo u skladu sa članom 1 Konvencije;

g) priroda i pravni opis krivičnog djela, uključujući tu i podatke o maksimalnoj zapriječenoj kazni ili kazni izrečenoj u pravosnažnoj presudi, uključujući tu i podatke o tome da li je već izvršen bilo koji dio presude;

d) podaci o zastarjelosti i njenim prekidima;

đ) opis okolnosti pod kojima je krivično djelo počinjeno, uključujući tu podatke o vremenu, mjestu i stepenu umješanosti traženog lica;

e) u mjeri u kojoj je to moguće informacije o posljedicama krivičnog djela;

ž) u slučajevima kada se izručenje traži radi izvršenja pravosnažne presude, podatak o tome da li je presuda izrečena u odsustvu (in absentia).

2. Bez obzira na stav 1, mogu biti tražene dodatne informacije ako podaci koji su dostavljeni shodno navedenom stavu nisu dovoljni da bi na osnovu njih zamoljena Strana donijela odluku o izručenju.

3. U slučajevima kada zamoljena Strana dobije molbu za izručenje u skladu sa članom 12 Konvencije, ovaj protokol se primjenjuje mutatis mutandis.

Obaveza obavješćavanja lica o kome je riječ

Član 3

Kada je lice čije se izručenje traži privremeno pritvoreno u skladu sa članom 16 Konvencije, nadležni organ zamoljene Strane obavjestiće to lice, u skladu sa zakonom i bez nepotrebnog odlaganja, o zahtjevu koji se na njega ili nju odnosi, kao i o mogućnosti primjene pojednostavljenog postupka izručenja u skladu sa ovim protokolom.

Pristanak na izručenje

Član 4

1. Pristanak traženog lica i, ako je to primjereno, njegovo odnosno njeno izričito odricanje od prava na primjenu pravila specijalnosti, treba da budu dati pred nadležnim sudskim organom zamoljene Strane u skladu sa zakonima te Strane.

2. Svaka Strana donosi mjere koje su neophodne kako bi se obezbjedilo da pristanak i, tamo gdje je to primjenjivo, odricanje iz stava 1 budu ustanovljeni na način koji će pokazati da je lice o kome je riječ taj pristanak, odnosno to odricanje dalo dobrovoljno i potpuno svjesno svih

pravnih posljedica. U tom cilju, traženo lice ima pravo na pravnog zastupnika. Ako je potrebno, zamoljena Strana će traženom licu obezbjediti i pomoć prevodioca.

3. Pristanak i, gdje je to primjenjivo, odricanje navedeni u stavu 1, moraju biti dati u skladu sa zakonom zamoljene Strane.

4. U zavisnosti od stava 5 pristanak i, gdje je to primjenjivo, odricanje iz stava 1 ne mogu biti opozvani.

5. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, izjavi da pristanak i, gdje je to primjenjivo, odricanje od prava na pravilo specijalnosti, mogu biti povučeni. Pristanak može biti povučen dok zamoljena Strana ne donese konačnu odluku o izručenju prema pojednostavljenom postupku. U tom slučaju, period između obavještenja o pristanku i obavještenja o povlačenju tog pristanka ne uzima se u obzir kod utvrđivanja rokova predviđenih članom 16 stav 4 Konvencije. Odricanje od prava na primjenu pravila specijalnosti može biti opozvano sve dok ne dođe do predaje lica o kome je riječ. Svako povlačenje pristanka na izručenje ili odricanja od prava na primjenu prava specijalnosti daje se u skladu sa zakonom zamoljene Strane i o njemu se bez odlaganja obavještava Strana molilja.

Odricanje od prava na primjenu pravila specijalnosti

Član 5

Svaka država može da izjavi, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u bilo kom kasnijem trenutku, da se pravila sadržana u članu 14 Konvencije ne primjenjuju kada lice koje ta država izdaje, u skladu sa članom 4 ovog protokola:

a) pristane na izručenje; ili

b) pristane na izručenje i izričito se odrekne svog prava na pravilo specijalnosti.

Obavještenja u slučaju privremenog pritvaranja

Član 6

1. Kako bi Strana molilja mogla, tamo gdje je to primjenjivo, da podnese molbu za izručenje u skladu sa članom 12 Konvencije, zamoljena Strana će je obavjestiti, što je prije moguće a najkasnije deset dana od dana privremenog pritvaranja, da li je traženo lice dalo ili nije dalo pristanak na izručenje.

2. U izuzetnim slučajevima kada zamoljena Strana odluči da ne primjeni pojednostavljeni postupak uprkos pristanku traženog lica, ona o tome obavještava Stranu molilju dovoljno unaprijed kako bi joj omogućila da podnese molbu za izručenje prije isteka perioda od 40 dana ustanovljenog u članu 16 Konvencije.

Obavješćavanje o odluci

Član 7

Kada je traženo lice dalo svoj pristanak na izručenje, zamoljena Strana obavješćava Stranu molilju o svojoj odluci u pogledu izručenja po pojednostavljenom postupku u roku od 20 dana od dana pristanka traženog lica.

Sredstva komunikacije

Član 8

U smislu ovog protokola, komunikacije se mogu obavljati elektronskim ili nekim drugim putem kojim će se proslijediti pismeni dokazi, u skladu sa uslovima koji Stranama omogućuju da utvrde vjerodostojnost, kao i preko Međunarodne kriminalističko-policijske organizacije (Interpol). U svakom slučaju, strana o kojoj je riječ dostaviće, na zahtjev i u svakom trenutku, originale ili ovjerene kopije dokumenata.

Predaja lica koje se izručuje

Član 9

Predaja će biti obavljena što je prije moguće, a po mogućnosti u roku od deset dana od datuma obavješćavanja o odluci o izručenju.

Pristanak dat po isteku roka određenog u članu 6

Član 10

Kada traženo lice da pristanak po isteku roka od deset dana navedenog u članu 6 stav 1 ovog protokola, zamoljena Strana primjenjuje pojednostavljeni postupak iz ovog protokola, ukoliko još nije dobila molbu za izručenje u smislu člana 12 Konvencije.

Tranzit

Član 11

U slučaju tranzita shodno uslovima navedenim u članu 21 Konvencije, kada lice treba da bude izručeno Strani molilji u skladu sa pojednostavljenim postupkom primjenjuju se sljedeće odredbe:

a) zahtjev za tranzit treba da sadrži sve podatke predviđene članom 2 stav 1 ovog protokola;

b) Strana od koje se traži da odobri tranzit može da zahtjeva da joj se dostave dodatne informacije, ako informacije navedene u tački a nisu dovoljne da bi ta Strana na osnovu njih donijela odluku o tranzitu.

Odnos sa Konvencijom i drugim međunarodnim instrumentima

Član 12

1. Riječi i izrazi koji se koriste u ovom protokolu tumače se u smislu Konvencije. Kada je riječ o Stranama ovog protokola, odredbe Konvencije se, mutatis mutandis, primjenjuju u mjeri u kojoj su kompatibilne sa odredbama ovog protokola.
2. Odredbe ovog protokola ni na koji način ne utiču na primjenu člana 28 st. 2 i 3 Konvencije, u vezi sa odnosima između Konvencije i bilateralnih ili multilateralnih ugovora.

Mirno rješavanje

Član 13

Evropski komitet za probleme kriminala Savjeta Evrope biće obavještavan o primjeni ovog protokola i činiće sve što je neophodno radi omogućavanja mirnog rješavanja bilo koje poteškoće, koja može da proistekne u vezi s njegovim tumačenjem i primjenom.

Potpis i stupanje na snagu

Član 14

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Savjeta Evrope koje su Strane ugovornice Konvencije ili su potpisale Konvenciju. On podliježe potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Država potpisnica ne može da potvrdi, prihvati ili odobri ovaj protokol ako prethodno nije potvrdila, prihvatila ili odobrila Konvenciju ili ako to istovremeno ne učini. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, deponuju se kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.
2. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca poslije deponovanja trećeg instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju.
3. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja kasnije deponuje svoj instrument o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma deponovanja.

Pristupanje

Član 15

1. Svaka država koja nije članica a pristupila je Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu poslije njegovog stupanja na snagu.
2. Takvo pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.
3. U odnosu na bilo koju državu koja mu pristupa, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma deponovanja instrumenta o pristupanju.

Teritorijalna primjena

Član 16

1. Svaka država može da, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ovaj protokol primjenjuje.
2. Svaka država može da, u bilo kom kasnijem trenutku, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, proširi primjenu ovog protokola na bilo koju drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu posle isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvu izjavu primio.
3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obavještenja upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mjesecu posle isteka perioda od šest mjeseci nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obavještenje primio.

Izjave i rezerve

Član 17

1. Rezerve koje je neka država stavila na bilo koju odredbu Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju primjenjuju se i na ovaj protokol, sem ukoliko država izjavi drugačije u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto to važi za svaku izjavu datu u odnosu na bilo koju odredbu ili shodno bilo kojoj odredbi Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju.
2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da koristi pravo da ne prihvati u cjelosti ili djelimično član 2 stav 1 ovog protokola. Nikakva druga rezerva ne može biti stavljena.
3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, da podnese izjavu shodno članu 4 stav 5 i shodno članu 5 ovog protokola.

4. Svaka država može u cjelosti ili djelimično da povuče svoju rezervu ili izjavu koju je dala u skladu sa ovim protokolom, putem izjave upućene Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, koja stupa na snagu danom prijema.

5. Nijedna strana koja je iznijela rezervu u odnosu na član 2 stav 1 ovog protokola, u skladu sa stavom 2 ovog člana, ne može zahtijevati da druga strana primjeni taj stav. Ona, međutim, može, ako je njena rezerva djelimična ili uslovna, zahtijevati primjenu tog stava u onoj mjeri u kojoj ga je ona sama prihvatila.

Otkazivanje

Član 18

1. Svaka Strana može, što se nje same tiče, da otkáže ovaj protokol slanjem obavještenja Generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mjesecu koji slijedi poslije isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada je Generalni sekretar Savjeta Evrope primio obavještenje.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumijeva i otkazivanje ovog protokola.

Obavještenje

Član 19

Generalni sekretar Savjeta Evrope obavještava države članice Savjeta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom protokolu o:

a) svakom potpisivanju;

b) deponovanju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;

v) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 14 i 15;

g) svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 4 stav 5, čl. 5, 16 i članom 17 stav 1 i o svakom povlačenju takve izjave;

d) svakoj rezervi izjavljenoj u skladu sa članom 17 stav 2 i svakom povlačenju takve rezerve;

đ) svakom obavještenju dobijenom u skladu sa odredbama člana 18 i o datumu kada to otkazivanje proizvodi dejstvo;

e) svakom drugom postupku, izjavi, obavještenju ili saopštenju u vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu čega su doljepotpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 10. novembra 2010. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u po jednom primjerku, koji se deponuju u arhivama Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostavlja ovjerene kopije svakoj državi članici Savjeta Evrope i državama koje nisu članice a pristupile su Konvenciji.

ČETVRTI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Beč, 20. septembar 2012. godine

Države članice Savjeta Evrope, potpisnice ovog protokola,

Smatrajući da je cilj Savjeta Evrope da se ostvari veće jedinstvo između članica;

U želji jačanja njihovih pojedinačnih i kolektivnih mogućnosti za suprotstavljanje kriminalu;

S obzirom na odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji (ETS br. 24) koja je otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. godine u Parizu (u daljem tekstu „Konvencija“), kao i tri dodatna protokola (ETS br 86 i 98, CETS br. 209), sačinjena u Strazburu 15. oktobra 1975. godine, 17. marta 1978. godine i 10. novembra 2010. godine;

Smatrajući cjelishodnim da se određene odredbe Konvencije unaprijede i dopune u određenim aspektima, s obzirom na razvoj međunarodne saradnje u krivičnim stvarima, nakon što su Konvencija i njeni dodatni protokoli stupili na snagu;

Dogovorile su se o sljedećem:

Zastarjelost

Član 1

Član 10 Konvencije se zamjenjuje sljedećim odredbama:

„Zastarjelost

1. Izručenje se neće odobriti ako je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema zakonodavstvu strane molilje.
2. Izručenje se neće odbiti ako bi zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne nastupila, prema zakonodavstvu zamoljene strane.
3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da izjavi da koristi pravo da ne prihvati stav 2:
 - a) kada se molba za izručenje odnosi na krivična djela za koja je ta država nadležna po svom krivičnom zakonu; i/ili

b) ako domaće zakonodavstvo izričito zabranjuje izručenje u slučaju nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema njenom zakonodavstvu.

4. Prilikom utvrđivanja da li je, prema domaćem zakonodavstvu, nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, svaka strana koja je dala izjavu, u skladu sa stavom 3 ovog člana, će uzeti u obzir, u skladu sa domaćim zakonom, sve radnje i događaje koji su se desili na teritoriji strane molilje, u mjeri u kojoj te radnje ili događaji iste vrste utiču na prekid ili obustavu zastarjelosti na teritoriji zamoljene strane."

Molba i dokazi

Član 2

1. Član 12 Konvencije se zamjenjuje sljedećim odredbama:

„Molba i dokazi

1. Molba se sačinjava u pisanoj formi. Molbu upućuje Ministarstvo pravde ili drugi nadležni organ strane molilje Ministarstvu pravde ili drugom nadležnom organu zamoljene strane. Država koja želi da odredi neki drugi nadležni organ umjesto Ministarstva pravde će o tome obavijestiti Generalnog sekretara Savjeta Evrope u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, kao i o svim naknadnim promjenama nadležnog organa.

2. Molbi se prilažu:

a) kopija odluke o osudi i kazni ili naloga za pritvaranje koji može odmah da se izvrši ili naloga za hapšenje ili drugog naloga koji ima isto dejstvo i koji je izdat u skladu sa postupkom propisanim zakonom strane molilje;

b) opis krivičnih djela zbog kojih se izručenje traži, vrijeme i mjesto izvršenja djela, pravna kvalifikacija, tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose, uključujući odredbe koje se odnose na zastarjelost, koji se moraju navesti što je moguće preciznije;

v) prepis zakonskih odredaba koje se primjenjuju na djela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primjenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obavještenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta, državljanstva i mjesta boravišta."

2. Član 5 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju se neće primjenjivati između strana ugovornica ovog protokola.

Pravilo specijalnosti

Član 3

Član 14 Konvencije se zamjenjuje sljedećim odredbama:

„Pravilo specijalnosti

1. Izručeno lice neće biti lišeno slobode, krivično gonjeno, suđeno, osuđeno ili pritvoreno radi izvršenja odluke o kazni ili naloga za pritvaranje, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje djelo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izručenja, osim u sljedećim slučajevima:

a) ako strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnijet zahtjev za davanje saglasnosti sa priložima predviđenim u članu 12 i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica, koja se odnosi na predmetna krivična djela. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično djelo za koje se traži može biti predmet izručenja na osnovu ove konvencije. Odluka će biti donijeta u što kraćem roku, a najkasnije 90 dana nakon prijema zahtjeva za davanje saglasnosti. Ukoliko zamoljena strana nije u mogućnosti da ispoštuje rok iz ovog stava, ona će o tome obavjestiti stranu molilju, navodeći razloge za odlaganje i vrijeme potrebno za donošenje te odluke;

b) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju strane kojoj je bilo predato u roku od 30 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, strana molilja može:

a) da sprovodi istragu, izuzimajući mjere kojima se ograničava lična sloboda tog lica;

b) da preduzima neophodne mjere u skladu sa svojim zakonom, uključujući i suđenje u odsustvu, radi sprečavanja nastupanja pravnih posljedica zastarjelosti;

v) da preduzima neophodne mjere radi vraćanja tog lica sa svoje teritorije.

3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili naknadno, izjaviti da, pored slučajeva iz stava 1, strana molilja koja je dala istu izjavu može, kada je zahtjev za davanje saglasnosti podnijet u skladu sa stavom 1 tačka a, ograničiti ličnu slobodu izručenog lica, pod uslovom da:

a) strana molilja u trenutku predaje zahtjeva za davanje saglasnosti u skladu sa stavom 1 tačka a ili kasnije, obavijesti o datumu početka ograničenja;

b) nadležni organ zamoljene strane izričito potvrdi prijem ovog obavještenja.

Zamoljena strana u bilo koje vrijeme može izraziti nesaglasnost sa tim ograničenjem, čime će strana molilja biti obavezana i obustaviti ograničenje, uz puštanje na slobodu izručenog lica, kada je to moguće.

4. Kada se opis djela koje je predmet optužbe, promjeni u toku krivičnog postupka, izručeno lice će biti procesuirano ili osuđeno, ako se to djelo po svojim konstitutivnim elementima i prema novom opisu može smatrati djelom za koje je izručenje moguće.”

Izručenje u korist treće države

Član 4

Tekst člana 15 Konvencije postaje stav 1 ovog člana i dodaje se sljedeći stav koji glasi:

„2. Zamoljena strana će donijeti odluku o davanju saglasnosti iz stava 1 u što kraćem roku, a najkasnije 90 dana od dana prijema zahtjeva za davanje saglasnosti, odnosno prijema dokumenata iz člana 12 stav 2. Kada zamoljena strana nije u mogućnosti da postupi u roku iz ovog stava, o tome će obavjestiti stranu molilju, navodeći razloge za odlaganje i vrijeme potrebno za donošenje te odluke.”

Tranzit

Član 5

Član 21 Konvencije zamjenjuje se sljedećim odredbama:

„Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od strana ugovornica odobriće se na zahtjev, pod uslovom da se ne radi o krivičnom djelu za koje zamoljena strana za tranzit smatra da je političke ili čisto vojne prirode imajući u vidu čl. 3 i 4 ove konvencije.
2. Zahtjev za tranzit sadrži sljedeće podatke:
 - a) identitet lica koje se izručuje, uključujući državljanstvo ili više državljanstava kada je to slučaj;
 - b) organ koji traži tranzit;
 - v) nalog za hapšenje ili drugi nalog sa istim pravnim dejstvom ili izvršna presuda, kao i potvrda da će to lice biti izručeno;
 - g) vrsta i opis krivičnog djela, uključujući maksimalnu kaznu ili kaznu koja je izrečena u pravosnažnoj presudi;
 - d) opis okolnosti u kojima je krivično djelo izvršeno, uključujući vrijeme, mjesto i stepen krivične odgovornosti lica čije izručenje se traži.
3. U slučaju neplaniranog slijetanja, strana molilja će odmah potvrditi postojanje jednog od dokumenata iz člana 12 stav 2 tačka a. Ta potvrda će se smatrati zahtjevom za privremeno pritvaranje iz člana 16, i strana molilja će predati zahtjev za tranzit državi na čijoj teritoriji je došlo do slijetanja.
4. Tranzit državljanina države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6 može da bude odbijen.
5. Međutim, svaka država može da izjavi prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izručenje ili pod nekim od ovih uslova.

6. Tranzit izručenog lica neće se vršiti preko bilo koje teritorije, ako postoji vjerovatnoća da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vjere, državljanstva ili političkih ubjeđenja.”

Kanali i sredstva komunikacije

Član 6

Konvencija se dopunjuje sljedećim odredbama:

„Kanali i sredstva komunikacije

1. U smislu ove konvencije, komunikacija se može obavljati elektronskim ili nekim drugim putem, kojim će se proslijediti pismeni dokazi, u skladu sa uslovima koji stranama omogućuju da utvrde vjerodostojnost. Jedna strana će na zahtjev druge strane i u svakom trenutku, dostaviti originale ili ovjerene kopije dokumenata.
2. Učešće Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol) ili diplomatskih kanala nije isključeno.
3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da stavi rezervu u vezi sa čl. 12 i 14 stav 1 tačka a ove konvencije, da traži original ili ovjerenu kopiju molbe i priložne dokumentacije.”

Odnos sa Konvencijom i drugim međunarodnim instrumentima

Član 7

1. Riječi i izrazi koji se koriste u ovom protokolu tumače se u smislu Konvencije. Kada je riječ o stranama ugovornicama ovog protokola, odredbe Konvencije se, mutatis mutandis, primjenjuju u mjeri u kojoj su kompatibilne sa odredbama ovog protokola.
2. Odredbe ovog protokola ni na koji način ne utiču na primjenu člana 28 st. 2 i 3 Konvencije u vezi sa odnosima između Konvencije i bilateralnih ili multilateralnih ugovora.

Mirno rješavanje

Član 8

Konvencija se dopunjuje sljedećim odredbama:

„Mirno rješavanje

Evropski komitet za krivična pitanja Savjeta Evrope biće obavještavan o primjeni Konvencije i njenih dodatnih protokola i učiniće sve što je neophodno radi omogućavanja mirnog rješavanja bilo kog spora koji može da proistekne u vezi sa njihovim tumačenjem i primjenom.”

Potpis i stupanje na snagu

Član 9

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Savjeta Evrope koje su strane ugovornice Konvencije ili su potpisale Konvenciju. On podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Potpisnica ne može da potvrdi, prihvati ili odobri ovaj protokol ako prethodno nije potvrdila, prihvatila ili odobrila Konvenciju, ili ako to istovremeno ne učini. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju polažu se kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.
2. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca poslije polaganja trećeg instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju.
3. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja kasnije položi svoj instrument o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma polaganja.

Pristupanje

Član 10

1. Svaka država koja nije članica, a pristupila je Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.
2. Takvo pristupanje se vrši polaganjem instrumenata o pristupanju kod Generalnog sekretara Savjeta Evrope.
3. U odnosu na svaku državu koja mu pristupa, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma polaganja instrumenta o pristupanju.

Vremensko važenje

Član 11

Ovaj protokol će se primjenjivati na zahtjeve koji budu primljeni nakon stupanja na snagu Protokola između strana ugovornica.

Teritorijalna primjena

Član 12

1. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ovaj protokol primjenjuje.

2. Svaka država može, u bilo kom kasnijem trenutku, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, da proširi primjenu ovog protokola na bilo koju drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju Protokol stupa na snagu prvog dana u mjesecu poslije isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada je Generalni sekretar tu izjavu primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obavještenja upućenom Generalnom sekretaru Savjeta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mjesecu poslije isteka perioda od šest mjeseci nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obavještenje primio

Izjave i rezerve

Član 13

1. Rezerve koje je neka država stavila na bilo koju odredbu Konvencije i njenih dodatnih protokola, koje nisu izmjenjene ovim protokolom, primjenjuju se i na ovaj protokol, osim ukoliko država izjavi drugačije u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto to važi za svaku izjavu datu u odnosu na bilo koju odredbu ili shodno bilo kojoj odredbi Konvencije ili njenih dodatnih protokola.

2. Rezerve i izjave stavljene od strane države na bilo koju odredbu Konvencije koja je izmjenjena ovim protokolom neće se primjenjivati između strana ugovornica ovog protokola.

3. Na odredbe ovog protokola ne mogu se staviti rezerve, osim rezervi iz člana 10 stav 3 i člana 21 stav 5 Konvencije, kako predviđa ovaj protokol i članu 6 stav 3 ovog protokola. Uzajamnost se može primjeniti u vezi sa svakom stavljenom rezervom.

4. Svaka država može u cjelosti ili djelimično da povuče rezervu ili izjavu koju je dala u skladu sa ovim protokolom, putem izjave upućene Generalnom sekretaru Savjeta Evrope, koja stupa na snagu danom prijema.

Otkazivanje

Član 14

1. Svaka strana ugovornica može, ako je to u njenom interesu, da otkáže ovaj protokol slanjem obavještenja Generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mjesecu po isteku perioda od šest mjeseci nakon datuma kada je Generalni sekretar Savjeta Evrope primio obavještenje.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumijeva i otkazivanje ovog protokola.

Obavještenja

Član 15

Generalni sekretar Savjeta Evrope obavještava države članice Savjeta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom protokolu o:

- a) svakom potpisivanju;
- b) polaganju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 9 i 10;
- g) svakoj rezervi stavljenoj u skladu sa članom 10 stav 3 i članom 21 stav 5 Konvencije izmjenjenim ovim protokolom, kao i članom 6 stav 3 ovog protokola, i o svakom povlačenju takve rezerve;
- d) svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 12 stav 1 i članom 14 stav 3 Konvencije izmjenjenim ovim protokolom, kao i članom 12 ovog protokola, i o svakom povlačenju takve izjave;
- đ) svakom obavještenju dobijenom u skladu sa članom 14 i o datumu kada to otkazivanje proizvodi dejstvo;
- e) bilo kom drugom postupku, izjavi, obavještenju ili saopštenju u vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu navedenog su doljepotpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Beču, dana 20. septembra 2012. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u po jednom primjerku koji se polažu u arhivu Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostavlja ovjerene kopije svakoj državi članici Savjeta Evrope i državama koje nisu članice, a pristupile su Konvenciji.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori“.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji sadržan je u odredbama člana 15 stav 1 Ustava, kojim je propisano da Crna Gora, na principima i pravilima međunarodnog prava, sarađuje i razvija prijateljske odnose sa drugim državama, regionalnim i međunarodnim organizacijama, člana 16 stav 1 tačka 5 kojim je između ostalog određeno da se zakonom u skladu sa Ustavom uređuju i druga pitanja od interesa za Crnu Goru, kao i člana 100 tač. 1 i 4 Ustava kojima je, između ostalog propisano da Vlada vodi unutrašnju i vanjsku politiku Crne Gore i zaključuje međunarodne ugovore.

Članom 82 stav 1 tačka 2 Ustava data je nadležnost Skupštini da donosi zakone, a u skladu sa tačkom 17 istog člana Skupština potvrđuje međunarodne ugovore.

Članom 9 Ustava propisano je da su potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretka, da imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i da se neposredno primjenjuju kada odnose uređuju drukčije od unutrašnjeg zakonodavstva.

II. OCJENA STANJA MEĐUNARODNIH ODNOSA I CILJ DONOŠENJA ZAKONA

Potreba da se sistem ekstradicije širi u skladu sa savremenim izazovima, te težnja za modernizacijom pravnih instrumenata Savjeta Evrope u oblasti krivičnog pravosuđa, uslovile su donošenje Trećeg dodatnog protokola (2010) i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji (2012). Ovi protokoli predstavljaju rezultat namjere da se dopune i unaprijede odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji u određenim aspektima, s obzirom na razvoj međunarodne saradnje u krivičnim stvarima, nakon što su Konvencija i njeni dodatni protokoli stupili na snagu. Donošenje ovih protokola omogućava se efikasnija borba protiv kriminala, bolja međunarodna saradnja i efikasnija zaštita ljudskih prava. Dalje, postiže se i viši stepen povjerenja među državama članicama, što omogućava lakšu i bržu saradnju protiv prekograničnog kriminala.

Crna Gora, kao potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji, Dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji kao i Drugog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji (Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji sa dodatnim protokolima koji je objavljen u „Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori“, br. 10/2001 od 9.11.2001. godine), u namjeri da dalje unaprijeđuje multilateralnu ugovornu bazu u oblasti izručenja, te održava kontinuitet posvećenosti jačanju međunarodne pravne saradnje i izvršavanju međunarodnih obaveza u ovoj oblasti, Crna Gora je, 16. juna 2025. godine potpisala Treći i Četvrti dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji u Strazburu, Francuska.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU MEĐUNARODNIM UGOVOROM

Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji je rezultat namjere da se dopune i unaprijede odredbe Konvencije, uvođenjem mehanizma pojednostavljenog izručenja kada lice čije se izručenje traži daje svoju saglasnost, te se na taj način formalnosti ekstradicionog postupaka skraćuju. Njime se redukuju proceduralna odlaganja i pojednostavljaju administrativni zahtjevi u poređenju sa standardnim postupkom ekstradicije. U tom kontekstu, ove dopune doprinose povećanju efikasnosti i brzine ekstradicionih mehanizama, uz poštovanje prava pojedinaca.

Pristanak traženog lica je ključan za pojednostavljeni postupak ekstradicije, koji on daje dobrovoljno, upoznat sa svim pravnim posljedicama svoje saglasnosti. Traženom licu neće biti uskraćene proceduralne garancije definisane zakonima svake strane, posebno pravo na pravnog zastupnika i prevodioca.

Protokolom se takođe uspostavlja niz vremenskih ograničenja koja obuhvataju brigu o efikasnosti i brzini, čime bi trebalo da se svedu na minimum kašnjenja u postupcima u odnosu na stranu koja traži predaju, u situacijama kada tražena lica ne namjeravaju da se protive njihovoj predaji.

Međutim, važno je napomenuti i da saglasnost ne lišava zamoljenu stranu mogućnosti da se pozove na osnov za odbijanje naveden u samoj Konvenciji. Ta država ima puno diskreciono pravo u pogledu primjene pravila specijalnosti, kako je to definisano članom 14 Konvencije, u pojednostavljenim slučajevima ekstradicije i u pogledu odnosa između pravila specijalnosti i pristanka traženog lica.

Takođe, Protokol ne sprječava njegove strane da u svom nacionalnom zakonodavstvu uspostave i primjenjuju u praksi još pojednostavljene procedure ekstradicije sve dok su takve procedure kompatibilne sa svrhom i opštim principima Protokola.

Odredbama **Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji** predviđene su izmjene u pogledu čl. 10, 12, 14, 15 i 21 Evropske konvencije o ekstradiciji.

U tom pravcu, izmjene se odnose na pitanja zastarjelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične kazne, gdje se izručenje neće odobriti ako je nastupila zastarjelost prema zakonodavstvu strane molilje odnosno izručenje se neće odbiti ako je zastarjelost nastupila prema zakonodavstvu zamoljene strane. S tim da svaka strana može da izjavi da ne prihvata stav 2 kada se molba za izručenje odnosi na krivična djela za koja je ta država nadležna po svom krivičnom zakonu i/ili ako domaće zakonodavstvo izričito zabranjuje izručenje u slučaju nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema njenom zakonodavstvu.

Takođe, Protokolom se propisuje da pravilo specijalnosti odgovara principu da izručena osoba ne može biti lišena slobode, gonjena, podvrgnuta suđenju, osuđena ili pritvorena radi izvršenja odluke o kazni ili naloga za pritvaranje, niti podvrgnuta bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje drugo djelo učinjeno prije predaje koje nije predmet izručenja, osim ako zamoljena strana na to pristane kroz postupak davanja naknade saglasnosti. Ove odredbe

se takođe neće primjeniti u slučaju da ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju strane kojoj je bilo predato u roku od 30 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo. U ovom kontekstu, važno je podvući odgovornost strane molilje da obezbjedi da početni zahtjev za izručenje bude što potpuniji i na osnovu svih dostupnih informacija, kako bi se izbjegli budući zahtjevi za širenje izručenja na druga počinjena krivična djela, prije inicijalnog zahtjeva. Uvodi se i vremensko ograničenje od 90 dana da zamoljena strana saopšti svoju odluku o proširenju izručenja na druga krivična djela.

U smislu kanala i sredstva komunikacije, ovim protokolom se uvodi mogućnost upotrebe modernih metoda komunikacije i utvrđuje da se komunikacija može obavljati elektronskim ili nekim drugim putem, kojim će se prosljediti pisani dokazi, u skladu sa uslovima koji stranama omogućuju da utvrde vjerodostojnost. Navedeno ne isključuje mogućnost da će na zahtjev zamoljene države i u svakom trenutku, država molilja dostaviti originale ili ovjerene kopije dokumenata. Takođe je predviđena mogućnost dostavljanja kopije određene dokumentacije.

Na kraju, ovim protokolom se regulišu i pitanja zahtjeva i pratećih dokumenata, tranzita, izručenja u korist treće države.

IV. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nijesu potrebna dodatna finansijska sredstva iz Budžeta Crne Gore.

V. POTREBA USAGLAŠAVANJA PROPISA

Ne postoji potreba izmjena važećih ili donošenja novih propisa.

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA

PREDLAGAČ PROPISA

Ministarstvo pravde

NAZIV PROPISA

Predlog zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

1. Definisanje problema

- Koje probleme treba da riješi predloženi akt?
- Koji su uzroci problema?
- Koje su posljedice problema?
- Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri?
- Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?

Zakonom se u pravni sistem Crne Gore uvodi Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji usvojen 11. novembra 2010. godine u Strazburu i Četvrti dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji usvojen 20. septembra 2012. godine u Beču. Potvrđivanjem ovih protokola došlo bi do daljeg unapređenja mehanizama međunarodne saradnje u oblasti izručenja.

Potreba da se sistem ekstradicije širi u skladu sa savremenim izazovima, te težnja za modernizacijom pravnih instrumenata Savjeta Evrope u oblasti krivičnog pravosuđa, uslovile su donošenje Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji.

Potvrđivanjem ovih protokola širi se krug država, sa kojima se ostvaruje saradnja po ovom osnovu, a to su između ostalog Albanija, Austrija, Azerbejdžan, Bosna i Hercegovina, Kipar, Češka, Francuska, Njemačka, Italija, Letonija, Litvanija, Nizozemska, Sjeverna Makedonija, Portugal, Moldavija, Rumunija, Srbija, Slovenija, Španija, Švajcarska, Turska, Ukrajina i Ujedinjeno Kraljevstvo.

Ne postoje mehanizmi ili indikatori da se direktno odredi eventualno postojanje oštećenih subjekata.

Ukoliko Crna Gora ne bi donijela propis odnosno potvrdila navedene protokole, ne bi se, u skladu sa odredbama koje su previđene Protokolima, unaprijedio sistem ekstradicije, kao jedan od ključnih mehanizama u borbi protiv kriminala.

2. Ciljevi

- Koji ciljevi se postižu predloženim propisom?
- Navesti usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo.

Ovim propisom se, kroz potvrđivanje Trećeg dodatnog protokola, uvodi mehanizam pojednostavljenog izručenja kada lice čije se izručenje traži daje svoju saglasnost, te se na taj način formalnosti ekstradicionog postupka skraćuju. Njime se redukuju proceduralna odlaganja i pojednostavljaju administrativni zahtjevi u poređenju sa standardnim postupkom ekstradicije. Dok se Četvrtim dodatnim protokolom mijenjaju određene odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji sa ciljem modernizacije procedure ekstradicije. U tom smislu, uvode se precizniji rokovi, dopušta se elektronska komunikacija, te se jača zaštita prava izručenih osoba.

Osnovni cilj realizacije svih aktivnosti prepoznatih u okviru pregovaračkog poglavlja 24 – Pravda, sloboda i bezbjednost je da se omogući kontinuitet posvećenosti jačanju međunarodne saradnje, posebno u dijelu borbe protiv prekograničnog kriminala. Pravosudna saradnja u građanskim i krivičnim stvarima je jedan od važnih segmenata za ostvarivanje tog cilja, i u tom smislu **Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji 2025-2026** definisani su i najvažniji zadaci vezani za ovaj prioritet koji se, između ostalog, odnose i na potvrđivanje ovih Protokola.

3. Opcije

- Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa).
- Obrazložiti preferiranu opciju?

Opcija donošenja zakona je preferirana opcija, jer bi se time pružila mogućnost unapređivanja zakonodavnog okvira.

Crna Gora, kao potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji, Dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji kao i Drugog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji (Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji sa dodatnim protokolima koji je objavljen u „Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori“, br. 10/2001 od 9.11.2001. godine), ima namjeru da dalje unaprijeđuje multilateralnu ugovornu bazu u oblasti izručenja, te održava kontinuitet posvećenosti jačanju međunarodne pravne saradnje i izvršavanju međunarodnih obaveza u ovoj oblasti. Takođe, ovim se postiže i viši stepen povjerenja među državama članicama, što omogućava lakšu i bržu saradnju u ovoj oblasti.

4. Analiza uticaja

- Na koga će i kako će najvjerovatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektne.
- Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima).
- Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti.
- Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija.
- Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

Uvođenje Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola, u pravni sistem Crne Gore imaće pozitivan uticaj na sistem međunarodne saradnje. Ovim propisom se smanjuju procedure koje su tražene u ekstradicionom postupku, čime postupak postaje efikasniji i brži, uz poštovanje prava pojedinca. Takođe, uvodi se mogućnost upotrebe modernih metoda komunikacije i utvrđuje da se komunikacija može obavljati elektronskim ili nekim drugim putem, kojim će se prosljediti pisani dokazi, u skladu sa uslovima koji stranama omogućuju da utvrde vjerodostojnost. Ne uočavaju se negativni uticaji propisa.

Donošenjem zakona neće se stvoriti troškovi građanima i privredi.

Ne očekuje se stvaranje troškova donošenjem ovog propisa.

Propisom se ne utiče negativno na stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju.

Donošenjem ovog zakona neće se stvoriti administrativna opterećenja i biznis barijere.

5. Procjena fiskalnog uticaja

- Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?
- Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti.
- Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti.
- Da li su neophodna finansijska sredstva obezbijeđena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu?
- Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteći finansijske obaveze?
- Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore?
- Obrazložiti metodologiju koja je korišćenja prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda.
- Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti.
- Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa?
- Da li su dobijene primjedbe uključene u tekst propisa? Obrazložiti.

Za sprovođenje Zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji nije potrebno obezbjeđivanje dodatnih finansijskih sredstava iz Budžeta Crne Gore.

Za implementaciju ovog zakona nije potrebno obezbjeđivati finansijska sredstva jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda.

Iz sprovođenja Zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze.

Finansijska sredstva nisu obezbjeđena u budžetu za tekuću niti planirana u budžetu za narednu godinu budući da za sprovođenje Zakona nije potrebno obezbjeđivanje dodatnih finansijskih sredstava.

Nije predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteci finansijske obaveze.

Implementacijom ovog zakona neće se ostvariti prihod za budžet Crne Gore.

Nije potrebno vršiti obračun finansijskih izdataka/ prihoda.

Ne postoje sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog zakona.

Nije bilo primjedbi.

6. Konsultacije zainteresovanih strana

- Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertska podrška i ako da, kako.
- Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili ciljane konsultacije).
- Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni odnosno nijesu prihvaćeni. Obrazložiti.

U toku izrade Predloga zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji nije korišćena eksterna ekspertska podrška.

Prilikom izrade ovog Predloga zakona nije bilo javnih niti ciljanih konsultacija.

Nije bilo konsultacija, kao ni predloga i sugestija zainteresovanih strana prilikom izrade Predloga zakona o potvrđivanju Trećeg i Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji.

7. Monitoring i evaluacija

- Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?
- Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?
- Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?
- Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?

Za sprovođenje ovog zakona ne postoje potencijalne prepreke.

Mjere koje će biti preduzete tokom sprovođenja propisa su podizanje svijesti i informisanje relevantnih aktera kako o tome da je Treći i Četvrti dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji dio pravnog sistema tako i pogledu mogućnosti njene primjene i korišćenja mehanizama koje ovi protokoli nude kroz sistem međunarodne saradnje.

Ispunjenje postavljenih ciljeva mjeriće se u odnosu na broj predmeta odnosno zahtjeva za izručenje.

Za monitoring i evaluaciju propisa nadležno je Ministarstvo pravde.

Podgorica, 5.8.2025. godine

MINISTAR
mr. Bojan Božović

